

ת"פ 15550/06 - מדינת ישראל נגד מ. ק

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 12-06-15550 מדינת ישראל נ' קובליבוב(אסיר)

בפני: בעיני:	כבוד השופטת רבקה גלט מדינת ישראל
המאשימה	עו"י ב"כ, עו"ד מאור לנדר
נגד	נגד
מ. ק	ע"י ב"כ, עו"ד רחמים ד"ן
הנאשם	

גזר דין

הଉירות

הנאשם, כבן 38, הורשע לאחר שמיית הכוחות, בארבעה אישומים שענינם בעבירות אלימות כלפי בת זוגו. הנאשם זוכה מאישום נוספת שיחס לואלימות כלפי בתו הקטינה.

נסיבות ביצוע העבירות פורטו היטב בהכרעת הדין שננתה ביום 24.3.15. אזכור כי האירועים השתרכעו על פני השנים 2008 ועד 2012.

בנוגע לאיושם הראשון הורשע הנאשם בכך שבאים 2.6.12 הכה בפניה של המטלוננט בחזקה, באגרוף, עד שנהדף מה קיר, נחבטה בראשה ונפללה ארצה. נגרם לה סימן אדום בלחיה.

בנוגע לאיושם השני, הורשע בכך שבאותו מועד, קודם לאיוש המתואר, דחף את המטלוננט אל מחוץ לבית, תוך שיגידף אותה, ונועל את הדלת. המטלוננט הצלילה להיכנס רק לאחר שהסתיעה בשכנה.

בנוגע לאיושם השלישי, הורשע בכך שחודשיים קודם לכן, איים על המטלוננט כי אם תנטק לו את הממיר הוא יראה לה מה יקרה. בהמשך, ירק בפניה, גידף אותה, נטל את מפתחות רכבה ומונע منها לצאת לעבודה. כשניסתה למנוע ממנו לצאת עם המפתחות שלה, אחז בגרונה, דחף אותה לקיר, ויצא.

עמוד 1

בנוגע לaiישום החמשי הורשע הנאשם בכך שבאים 8.3.08 הכה את המתלוננת בפניה, אחז בצווארה והטיח אותה לאرض. נגרמו לה שטפי דם בשורש כף היד והוא נזקקה לטיפול רפואי.

לביקשת הנאשם, הורתתי על מתן תסקירות בעניינו, אף כי התביעה התנגדה לכך, נחרצות. בהחלטתי ציינתי כי לא ניתןטעון שהנאשם אינו מקבל אחריות לעבירות שעלה שטרם עיין היבט בהכרעת הדיון, ויתכן בהחלט שלאחר שיעין, ייטול אחריות.

אצין כי אין לנואם כל עבר פלילי, ואלה הנסיבות היחידים שנפתחו נגדו מעולם.

התסקיר

נכתב כי הנאשם גרש מהמתלוננת ולהם בת גיל 7. בנוסף, לנואם בת גיל שנתיים המצוי עם אמה במולדובה. לנואם תואר שני בהנדסת מכונות.

הנאשם התקשה לשთוף את שירות המבחן באופי הקשר עם המתלוננת וטען כייחסיהם הידרדרו בשל רומן שניהלה מחוץ לנישואין. בשנת 2012 הם נפרדו ומماז נתקק הקשר גם עם בתו. למרות זאת, לטענותו משלם מזונות. לפני 3 שנים פגש אישת במולדובה וקשר זה נולדה בתו השנייה. בת הזוג אינה יכולה לקבל ויזה והוא לא יכול לצאת למולדובה, لكن מנהלים קשר מקוון.

ביחס לעבירות נכתב כי הנאשם מכחיש ביצוען, ומוסר אינפורמציה באופן סלקטיבי וממודר שאיןנו מאפשר הערכת המסוכנות כיום. כמו כן, לא נוצר קשר עם המתלוננת, שלא אחרת. לפיכך, נמנע השירות מהמליצה שיקומית וממליץ על עונש שידגש את חומרת העבירות.

טייעוני הצדדים

ב"כ התביעה הפניה לחומרת העבירות שבוצעו באלימות ותוך איומים וקללות כלפי המתלוננת, למול בתם הקטנה. נטען כי האירועים התמשו על פני שנים, על כן יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מן האירועים. עמדת התביעה היא כי המתחם בגין כל אחת מעבירות האלימות נע בין מאסר קצר ועד 18 חודשים מאסר בפועל, והتبיעה עותרת לעונש כולל המוצע במרכז המתחם שבין 7 ועד 18 חודשים מאסר.

ב"כ הנאשם טוען כל שניתן עבור מרשו, למרות הקשי שבדבר. נטען כי הנאשם טוען גם CUT ש"לא היה ולא נברא", אך הוא מקבל בהכנה את הכרעת הדיון, למרות שם CUT הוא דבק בעמדתו. נטען כי לא נגרמו למתלוננת חבלות חמורות, لكن יש לראות את האירועים כמצויים במדד הגנום של החומרה. ב"כ הנאשם הפנה לישן האירוע שבאים והאחרון ולעובדת שהיא דוחות רבות במשפט, שלא באשמת הנאשם, אלא בעטים של עדי תביעה שלא התייצבו. כמו כן,

הפנה לקביעות בהכרעת הדיון, לפיהן המתלוונת "אינה שתמים" בדבריו, אף פוטרה מן המשטרה. עוד נטען כי אין לנאמש כל עבר פלילי וכיום בני הזוג גורשים וכל אחד שב לשלוות חייו, ונישא מחדש. לנוכח כל האמור, עתר הנאשם להטלת מאסר בעבודות שירות.

מתחם העונש הולם

אין צורך להזכיר מילימ אודות חומרתן היותר של עבירות אלימות במשפחה. בرع"פ 182/13 משה נ' מד"י (נבו מיום: 21.1.13), אמר בית המשפטعلיל:

"**מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחס אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באליות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדקה האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האליות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערו הכוחות הם גדולים כshedover באליות כלפי קטינים או כלפי בת זוג [...] נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האליות [...], תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה"**

בע"פ 792/10 מד"י נ' פלוני (14.2.11), נאמר:

לא פעם, עמד בית משפט זה על חומרתן של עבירות האליות במשפחה ועל הסכנה הרבה הנש��פת מהן (ראו למשל: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינתישראל (לא פורסם, 11.10.2007) [פורסם בנבו] ; רע"פ 6577/09 נירצחה נ' מדינתישראל (לא פורסם, 20.8.2009) [פורסם בנבו]). עבירות אלו, מתרכחות על דרך הכלל בבית פנימה, בגין רואה וב בגין שמע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שרוי התוקף בكونספירציה שגوية לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפטון ביתו, בו רשיי הוא, לשיטתו, לנוהג במשפטתו כרצונו, כמו היה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האליות במשפחה, מעיצימים את הסכנה הנש��פת מן התקוף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית וה齊יבורית. והרי, די לנו בבחינת עובדות המקירה דן, כדי שניוכך בעוצמתם של שיקולים אלו. ילדיו ואשתו של המשיב, היו משך שנים רבות בצל האליות והאיימה שהטייל עליהם. חייםם, גופם וכבודם, היו נתונים לחסדו, ואין מושיע. זאת, עד להגעתה של האליות לשיאה, אשר חשה את התנהלותו הקשה של המשיב והובילה למאстро. יצא אם כן, כי אכן לא די ברטוריקה מרתקעה המוקעה את עבירות האליות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקין דין בענישה הולמת.

סקירה של פסיקת בתי המשפט מלמדת כי בגין עבירות אלימות כלפי בת הזוג, יש להשית עונשי מאסר משמעותיים:

ברע"פ 8323/8 שוקרון נ' מדינת ישראל (19.11.12) הנאשם תקף את בת הזוג בכך שהלם בה באגרופיו בצלעותיה וגרם לשבר. בנוסף, גרם נזק לרכוש בכך שהשליך טוסטר לתוך הכוור והפיל די.ו.די. בבית משפט קמא הוטלו עליו שישה חודשים מאסר שירצוזו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למטלוננט, לאור תהליך טיפול טיפולי שעבר. בבית המשפט המחוזי הושטו עליו 8 חודשים מאסר לריצוי בפועל ו- 5000 ₪ פיצוי. בר"ע שהגיש לבית המשפט העליון, נדחתה.

בע"פ 4800/8 סולומון נ' מדינת ישראל (12.2.13), הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה בניסיבות מחמירות כלפי בת הזוג. במספר הזדמנויות ביקש הנאשם לקיים עם המטלוננט יחסי מין ועל רקע דרישתו זו התעוור ויכוח במהלכו הכה אותה בפניה ובחלקו גופה השוניים, המטלוננט הייתה הרה. גם לאחר שהמטלוננט ילדה, תקף אותה במספר הזדמנויות, נהג לסתור בפניה ולהכותה בה באגרופיו בכל חלקו גופה. הנאשם החל בתהליך טיפול, אך אובחנה אצלו מחלת הסרטן. בית המשפט המחוזי בbear שבע הטיל 15 חודשים מאסר בפועל, בר"ע שהוגשה, נדחתה בבית המשפט העליון.

ברע"פ 182/13 משה נ' מדינת ישראל (21.1.13). הורשע הנאשם בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית, איומים והיזק בצדון לרכוש וכן תקיפה בניסיבות מחmirות של בן משפחה, בכך שהשליך לעבר ראהה של המטלוננט חפצים שונים, הכה אותה באגרופיו, ואיים עליה, השליך את תכולת המקור על רצפת הבית, ושבר חפצים שונים. בנוסף, המבקש השליך לעבר ראהה של המטלוננט חלקו ארון, סטר לה, היכה אותה באגרופיו והרימה בחולצתה עדazon נקרעה. לאחר מכן הוביל המבקש את המטלוננט למיטתם, הסיר ממנה את מכנסיה ותחתוניה ובעט בירכה. באירועו נוסף, דחף את המטלוננט אל מחוץ לביתם, ונעל את הדלת. לנאים אין כל עבר פלילי אך הנסיבות שהוגשו שיקפו דפוסים שליליים. הוטלו 8 חודשים מאסר בפועל, ונדחו ערעורו ובר"ע שהגיש לבית המשפט העליון.

ברע"פ 7546/11 יקוטיאל נ' מד"י (14.11.11) ערער הנאשם על חומרת העונש שהוטל עליו בגין 3 עבירות איומים, 2 עבירות תקיפה כלפי בת זוג וכן עבירה של תקיפת בת זוג בניסיבות מחmirות. בבית משפט קמא, הוטלו 4 שנות מאסר וכן פיצוי למטלוננט בסך 54,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע שהעונש הולם את העבירות.

בע"פ 9074/12 מד"י נ' פלוני (13.6.13) הורשע הנאשם בתקיפת בת זוג וגרימת חבלה, וכן בריבוי עבירות של איומים. לנאים הרשה קודמת יחידה בעבירת סמים. בית המשפט העליון דחה את ערעורו על העונש שהוטל ואשר כלל 18 חודשים מאסר.

בע"פ 26100-05-12 מסרי נ' מד"י (6.9.12) הורשע הנאשם לאחר שמיית הוכחות בעבירות רבות של אלימות בטור התא המשפטי. הוטלו עליו 40 חודשים מאסר בפועל. ערעורו נדחה.

ברע"פ 10196/09 פלוני נ' מד"י (8.3.10) הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת בת זוג וגרימת חבלה וכן איומים עליה. בעת מתן גזר הדין ריצה הנאשם מאסר בגין תיק אחר שבו הורשע בעבירות אלימות חמורות כלפיו וכן הדחה בחקירה

והפרת הוראה חוקית. על הנאשם הוטלו 24 חודשים מאסר וערעورو לבית המשפט העליון נדחה.

בענייןנו, הורשע הנאשם בשורה של עבירות שבוצעו על פני תקופה משמעותית.

הADB שופט בנסיבות רבות כשה הנאשם בוחר להכות את המתלוננת פעמיים אחר פעם בפלג גופו העליון, בפניהם ובראשה, ואוחז בצווארה.

בשנתיים מtower האירועים (באיםומים 1 ו-3) בחר הנאשם לצאת מן הבית מיד לאחר מעשה התקיפה ולהותיר את המתלוננת מאחור. כשהזעקה המשטרת לא הייתה בבית, והיה צורך לאתרו ברחוב. באירוע האחרון שבಗינו נעצר לבסוף, הודה כי ברוח ואין לו כוח לבРОוח עוד.

המתלוננת העידה אודות ההשפלה שחשתה כשנקלה על מנת שבו היא מוכה פעם אחר פעם בידי בן זוגה, תוך איוםים עליה וקללות. ביחס הדגישה את בושתה בשעה שהיא עצמה שוטרת, ולמרות זה חסרת אונים.

איןני מקבלת את הטענה שהמתלוננת "איןנה טינה" או "הכרעת הדין קבעתי כי ניתן היה להתרשם מהמתלוננת מעצימה את תחושים במידה מסוימת, אך לדעתי נובע הדבר מטהlixir העצמה טיפול שעבירה לאחר קרונות האירועים, ולא היה בכך כדי לפגוע במחימנותה, כפי שנקבע בהכרעת הדין".

יש להתחשב לחומרה בעובדה שבשני אירועים נגרמו למTELוננת חבלות כתוצאה מן התקיפה. באישום הראשון נגרם לה סימן אדום בלתייה ובאישור החמישי נגרמו שטפי דם בשורש כף היד.

בהתאם לבחן הקשר הבדיקה (ע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.2014); רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מד"י (7.5.15); ע"פ 1261/15 מד"י נ' דلال (3.9.15), אני סבורת כי יש לראות את האירועים נשוא האישום הראשון והשני שהתרחשו בהפרש של שעות אחדות זה מזה, אירוע אחד. אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין אירוע זה נע בין מאסר קצר שכול שירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר בפועל.

לענין אישום השלישי שחומרתו פחותה יותר, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נع בין עונש הצופה פuni עתיד, ועד מאסר למשך מספר חודשים.

לענין האישום החמישי, אני סבורת כי מידת חמירותו זהה לזה של אירוע הראשון, בשל לחומרת המעשים ולקיומן של החבלות. לפיכך המתחם ההולם בגין נע בין מאסר קצר שכול שירוצה בעבודות שירות, ועד 18 חודשים מאסר בפועל.

לנאשם אין כל עבר פלילי וענין זה ישקל לזכותו.

יש לזכור כי באישום החמשי הורשע הנאשם בעבירה שבוצעה עוד בשנת 2008, אך המתלוונת נמנעה מולדוח עליה בסמוך לאירוע. כבר התייחסתי לאיחור בהגשת התלונה בהכרעת הדיון, וציניתי כי ניתן היה להבין את מבוכתה ובושתה של המתלוונת שניסתה לטשטש את העובדה שהיא אשה מוכה, עד שכלו כל הקיצים. לאור זאת, אמן יש משקל לפחות ליוון העבירה באישום זה, אך קשה להתייחס אל הנאשם כאדם נקי מכל ריבב שمعد פעם יחידה, שהרי אילו הייתה התלונה מוגשת מיד, יתכן שכבר היה נשבט בגינה.

הנאשם אינו נוטל אחריות לעבירות גם כעת, למורת האמור בהכרעת הדיון. גם בפני שירות המבחן סירב ליטול אחריות. בנסיבות אלה, לא ברור מדוע עתר למתן תסקير.

יתריה מזו, הנאשם סירב לשתף את שירות המבחן באופן יחסי עם המתלוונת והתרשםות הייתה שהוא נוקט בגישה ממדרת וסלקטיבית. שירות המבחן המליץ להטיל עליו עונש שידגיש את חומרת העבירות.

התרשומיות היא כי לרובה הצער, הנאשם נוקט בגישה לקונית, צינית ונוקשה, כך התרשםתי גם מעדותו בפני. על פי התסקير תולה הנאשם את הרקע לביצוע העבירות בכך שהמתלוונת ניהלה רומן מחוץ לנישואין. מעבר לכך שאין בהסביר זה כדי להצדיק במשחו את העבירות, הנאשם גם לא העלה עניין זה במהלך המשפט כלל.

אני לוקחת בחשבון את העובدة שהנאשם פתח בחים חדשים ואין לו קשר עם המתלוונת. כמו כן, אתחשב בכך ששזהה במעטך במשך 25 ימים בסה"כ, בגין מכלול האירועים.

בסיומו של יום, אני סבורה כי יש להטיל על הנאשם עונש בהתאם לעיקרון ההלימה, על מנת להמחיש לו את חומרת מעשיו, מתוך תקווה שהיא בכך אף כדי להרתיעו בעתיד.

אשר על כן, אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. בגין האירוע הראשון (אישומים 1 ו-2) - 6 חודשים מאסר בפועל.

בגין האירוע השלישי (אישום 3) - 3 חודשים מאסר בפועל.

בגין האירוע החמשי (אישום 5) - 6 חודשים מאסר בפועל.

הנאשם ישא את עונשי המאסר בחופף ובמצטבר כך שבסך הכל ישא 8 חודשים מאסר בפועל.

עמוד 6

- ב. 7 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחררו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות אלימות כלפי בת הזוג.
- ג. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים משחררו והתנאי הוא שלא יבצע עבירות איומיים.
- ד. פיצוי למחלוננת בסך 5000 ₪. הפizio יופקד במציאות בית המשפט, עד יום 1.3.16.
- זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים.
- ניתן היום, ט' חשוון תשע"ו, 22 אוקטובר 2015, בנסיבות הצדדים.